

De vele mogelijkheden van zeeminerale

Door Mike Donkers

Zeeminerale en koolstofchemie

Wij mensen zijn ontworpen om spoorelementen tot ons te nemen. Hoe werkt het? Planten voeden zich met mineralen uit de bodem. De plant gebruikt van die mineralen wat nodig is voor z'n groei en ontwikkeling. De vertering door de plant vindt plaats door middel van een koolstofatoom dat de plant toevoegt. Op het moment dat wij zo'n plant eten, eten we wat de plant nog bevat aan mineraalresten (spoorelementen) plus het koolstofatoom. De mineralen vinden hun weg in ons systeem en de koolstof ademen wij weer uit. Planten gebruiken de koolstof op hun beurt weer als zuurstof. Zo vormen we een kringloop met de natuur en met de planten. Dit is simpele koolstofchemie.

De volle dosis mineralen mag dan goed zijn voor de plant, voor de mens is dat niet, omdat wij geen koolstofchemie toepassen in ons verteringsproces. Hoewel zeezout maar liefst 84 elementen bevat, is het desondanks niet goed om zeezout rechtstreeks over je eten te doen. Beter is het om planten te eten die veel sporenelementen bevatten, planten uit mineraalrijke bodem dus. Een persoon die van de dokter geen zout mag eten, krijgt geen verbod op bijvoorbeeld het eten van selderijstengels. Toch bevat een selderijstengel ongeveer dezelfde hoeveelheid zout als die je normaal over je eten zou doen. Dit komt omdat de plant door toepassing van koolstofchemie de diverse zouten voor je heeft voorverteerd. Naast natriumchloride (tafelzout) zijn er nog andere zouten in mineraalvorm, onder andere magnesium, calcium en potassium. Deze zijn allemaal volkomen onschadelijk voor menselijke consumptie als ze zijn voorverteerd door planten, maar niet als je ze rechtstreeks in de vorm van zeezout tot je neemt.

Een beter argument om planten geteeld op een zo mineraalrijk mogelijke bodem te eten is er niet. Moderne landbouw gebeurt op basis van de NPK-methode. De letters N, P en K staan voor drie elementen: stikstof (N), fosfor (P) en kalium (K). Commercieel geteelde groente en fruit die je in de supermarkt koopt, ziet er misschien leuk uit, maar is geteeld op basis van slechts drie mineralen, die ook nog in een synthetische, inorganische vorm, oftewel nagebootst in een laboratorium, worden aangeboden aan de bodem. Vergelijk dat met de natuurlijke, organische en mineraalrijke compost die gebruikt wordt in de biologische of, nog beter, biologisch-dynamische landbouw en je snapt waarom planten geteeld op deze wijze absoluut de voorkeur hebben. Het resultaat is duidelijk proefbaar. Veel mensen die het verschil hebben geproefd, erkennen het smaakverschil, maar hebben een probleem met het prijsverschil. Waar betaal je echter liever mee, je portemonnee of je gezondheid? Bovendien bespaar je een hoop geld als je deze producten rechtstreeks betreft van een biologische of biologisch-dynamische boer bij je in de buurt:

<http://biologische-boerderij.startpagina.nl/>

Een manier om spoorelementen in dierlijke vorm binnen te krijgen is door het consumeren van vlees en zuivel van gehoefde herkauwers (koeien, schapen, geiten) die natuurlijke voeding krijgen in de vorm van gras en klaver dat groeit op een mineraalrijke bodem. Wederom biologisch of biologisch-dynamisch vlees dus. Ik denk niet dat ik uitgebreid hoef in te gaan op de erbarmelijke en ongezonde omstandigheden waarin dieren in de bio-industrie gehouden worden (waarom heet het eigenlijk 'bio-industrie'?). Opnieuw de vraag: betaal je liever met je portemonnee of je gezondheid? De dieren eten het gras, verteren het voor door middel van het herkauwproces en jij eet of drinkt dit in de vorm van vlees en zuivel. Bovendien zijn gehoefde herkauwers in tegenstelling tot mensen in staat om zeezout rechtstreeks tot zich te nemen en via hun vier magen te verteren. Een beetje zeezout door het voer van herkauwers kan dus geen kwaad en is zelfs goed voor ze. Door het consumeren van vlees en zuivel van deze dieren krijgen wij dit wederom als spoorelementen binnen.

Samengevat kunnen mensen mineralen beter niet in de volle dosis innemen. Men denkt vaak dat zeezout wel gezond is om te gebruiken in gerechten en tafelzout niet. Dit is een halve waarheid. Het is zeker zo dat zeezout beter is dan tafelzout, omdat tafelzout (natriumchloride) geraffineerd zout is, met

andere woorden gewonnen uit zeezout door het te isoleren en de overige 83 elementen niet te gebruiken. Het mag duidelijk zijn dat slechts één van de 84 elementen in zeezout gebruiken net zo'n waanzin is als van een graankorrel slechts het zetmeel te gebruiken en de kiem en het vlies niet (witmeel). De natuur werkt op basis van synergie en complexe, organische gehele. Substanties isoleren is iets voor wetenschappers die blijven hangen in reductionistisch en mechanistisch denken: het lijkt heel intelligent en knap, maar is eigenlijk gewoon kortzichtig. Wat is nu werkelijk geraffineerd, het totaalpakket dat de natuur aanbiedt of het feit dat wij voor God spelen en er slechts één onderdeel uit halen?

Natriumchloride is toxisch voor mensen en drijft de bloeddruk omhoog. Vergeet echter niet dat het ook in zeezout zit en ondanks het feit dat het in ongeraffineerde vorm onderdeel uitmaakt van een totaalpakket van 84 elementen is het wel degelijk toxisch. Bij de vertering kunnen de maagbacteriën kleine hoeveelheden zeezout wel aan, maar voor de bloeddruk is ook zeezout niet goed. Beter is het om mineraalzouten te consumeren via de producten van planten en dieren die deze zouten hebben gebruikt als voeding. Zeezout is in oorspronkelijke staat inorganisch. Doordat het letterlijk door een organisme gaat wordt het pas organisch en daarmee geschikt voor menselijke consumptie.

Zeemineralen en water

Een andere manier om het effect van spoorelementen te creëren zonder nadelige gevolgen voor de bloeddruk en zonder gebruikmaking van planten- en dierenproducten is het verdunnen van Himalayazout of zeezout. Dit doe je op de volgende wijze:

Himalayazout of goede kwaliteit grijs zeezout in een afsluitbare fles of pot doen. Gebruik hiervoor dus geen zeezout uit de supermarkt want dat is vaak gewoon geraffineerd tafelzout in grotere kristallen. Natuurvoedingswinkels en toko's verkopen echt zeezout. De fles of pot vullen met goede kwaliteit water (gefilterd kraanwater of bronwater). De fles of pot regelmatig schudden totdat het zout is opgelost. Daarna opnieuw zout toevoegen en het proces herhalen. Telkens zout toevoegen totdat uiteindelijk het water geen zout meer opneemt en er korrels op de bodem blijven liggen. Het water is dan verzadigd en je hebt geconcentreerd Himalaya- of zeezoutwater met 84 elementen erin in exact de juiste verhouding. Elke dag 1 of 2 theelepels van dat water oplossen in water, vers geperst vruchtensap of rauwe melk en opdrinken. Een betere, goedkopere en effectievere manier om jezelf natuurlijke mineralen toe te dienen is er niet.

In het begin kun je de dunne hiervan krijgen of winderigheid. Een manier om dit op te lossen is een half uur voor of na de maaltijd het zeezout tot je te nemen. Helpt dit ook niet, dan langzaam opbouwen en beginnen met een halve theelepel per dag. Het geconcentreerde zoutwater niet bewaren in de koelkast, maar gewoon op kamertemperatuur op een koele plek uit het zonlicht. Op deze manier is het oneindig houdbaar. Je kunt met een dergelijke zoutoplossing ook je mond en neus- en voorhoofdholtes dagelijks spoelen. Het helpt onder andere tegen ontstoken tanden, kiezen en kaken en lost slijm op bij verkoudheden of allergiën.

Mineralen en water zijn de bron van leven. Mineralen werken als activators, als sleutels. Iedereen die een tekort heeft aan mineralen mist dus 'sleutels' die op bepaalde plekken in je lijf het 'contact' in werking zetten. Met alleen vitamines kom je er niet. Je kunt het meest vitaminerijke voedsel tot je nemen en toch ziektes en kwalen krijgen, omdat je een mineralentekort hebt. De vitamines zullen dan voor een deel letterlijk niet hun weg vinden in je systeem. Mineralentekort wordt vaak gezien als de bron van alle ziekte. Kijk naar de kwaliteit van groente en vlees uit de commerciële industrie en de alsmaar verslechterende gezondheid van mensen en je ziet het belang in van mineralen als activators. Door dagelijks zeemineralen in verdunde vorm te drinken, vul je je mineraalhuishouding aan en onderhoud en verbeter je daarmee je gezondheid en vitaliteit.

Zeewater bevat maar liefst 92 elementen, waarvan 8 in gasvorm die verdampen als het water opdroogt tot zeezout. Je houdt bij zeezout of Himalayazout dus 84 elementen over. Wil je echt de volle 92 elementen plus de aërobe (zuurstofrijke) bacteriën in zeewater, dan raad ik je aan de Ocean Minerals te bestellen van een Australiër van Nederlandse afkomst genaamd Gerry Amena. Hij verkoopt geconcentreerd en onvervuild oceaانwater, zowel puur als met helende kruiden die hij zelf teelt en onverhit verwerkt in zijn preparaten:

<http://livingfoods-tarwegras.nl/shop/kieskas-kweekset/zeemineralen/>

Lees meer over Gerry Amena hier:

http://www.acresusa.com/toolbox/reprints/Mar06_Amena.pdf

<http://www.quantumwater.nl/Nieuwsbrief/QA2.htm#article2>

<http://www.quantumwater.nl/oceanminerals/OM.htm>

Zeemineralen in huis en tuin

Gerry Amena teelt al zijn gewassen met uitsluitend verdund zeewater als bemesting. Dat kun jij ook doen met je eigen huis- en tuinplanten of moestuin. Hier zijn de instructies:

Voor kamerplanten een afgestreken ouderwets theelepeltje of een halve moderne grotere koffielepel goede kwaliteit zeezout oplossen in een lege limonadefles van een liter of anderhalve liter. Beiden zijn veilige doses. Je kunt dit doen door wat warm water toe te voegen en te schudden, waardoor het zout sneller oplost en daarna de fles met koud water afvullen. In principe is het zo dat de kwaliteit van het water mede het resultaat bepaalt, dus gefilterd kraanwater of bronwater levert een beter resultaat op dan gewoon kraanwater. Toch heb ik ook met kraanwater uitstekende resultaten behaald, omdat in het gebied waarin ik woon het water van goede kwaliteit is.

Je kunt spelen met zowel de dosis als met de frequentie van bemesten. Wat dat laatste betreft, moet je in gedachten houden dat net als bij mensen de planten en bodem efficiënter met water gaan omspringen als ze zout tot zich nemen. Je hoeft dus minder vaak water toe te dienen als er zeezout in zit. Een gouden regel is om even je vinger in de toplaag te steken en te voelen of het nog vochtig is en pas opnieuw zeemineralen toe te dienen als de bodem nagenoeg droog is. De plant bouwt hierdoor bovendien weerstand en kracht op door het maximale uit de voeding te halen. Wat betreft de toe te dienen dosis is het een goed idee om voor bloemen en kruiden een theelepeltje zeezout op te lossen in anderhalve liter water en voor gewone planten in een liter water. Bloemen en kruiden hebben namelijk een lagere zouttolerantie. Een uitzondering hierop vormen mediterrane kruiden als bijvoorbeeld basilicum en munt, die kunnen wel wat hebben.

Mocht de plant gele bladeren krijgen, dan is er sprake van lichte zoutschade. Geen paniek, want de plant kan tegen een stootje en komt er wel weer bovenop mits je natuurlijk niet zout toe blijft dienen maar in plaats daarvan juist verdunt met alleen water. Wacht tot de plant hersteld is en dien dan een lagere dosis toe, dus bijvoorbeeld een half theelepeltje in een liter of anderhalve liter water. Gedijt de plant juist uitstekend op zeemineralen, te zien aan glanzende bladeren en snelle groei, dan kun je overwegen om de dosis te verhogen, dus bijvoorbeeld een bolle in plaats van afgestreken theelepeltje of zelfs nog meer. Krijg je alsnog gele bladeren dan is de dosis te hoog en moet je verdunnen met water tot de plant hersteld is en een lagere dosis toedienen. Experimenteer met de maximaal toe te dienen dosis. Verdunt zeezout niet gebruiken in combinatie met NPK-kunstmest die ze verkopen bij bloemhandels en tuincentra. Een meer complete en gebalanceerde voeding dan zeemineralen is er niet en je verstoort de balans door dit te combineren met kunstmatige bemesting. Je kunt wel probleemloos natuurlijke middelen als groene theebladeren en dergelijke toevoegen.

In de tuin kun je hetzelfde principe toepassen, maar hier gelden andere verhoudingen. Ga hiervoor uit van een denkbeeldig horloge in je handpalm. Dat is ongeveer een afgestreken eetlepel zeezout. Los dit op in een gieter van vijf liter en bemest hiermee je tuingrond. Bronwater en gefilterd kraanwater worden op deze manier wat kostbaar, dus als het drinkwater van redelijke kwaliteit is gewoon kraanwater gebruiken. Probeer zo dicht mogelijk bij de wortels van je tuinplanten te bemesten, want onkruid doet het hier ook goed op! Dichtbegroeid gras simpelweg overgieten met dit gemineraliseerde water. Ook hier kun je spelen met de dosis en de frequentie van bemesting, je moet er gewoon wat handigheid in krijgen. In ieder geval moet je na neerslag op een droge dag opnieuw bemesten met zeemineralen, want door de neerslag spoelen de mineralen weg uit de bodem, waardoor de bemesting minder effectief wordt.

Je zult merken dat je planten groter en gezonder worden en ongedierte als bladluis wegblijft, omdat je de resistentie van de plant en de bodem verhoogt. Daarnaast zullen de planten bloemen of vruchten ontwikkelen die je nog niet eerder daarvoor had gezien! Je kunt je voorstellen wat op zeemineralen geteelde groente en fruit voor je gezondheid kunnen betekenen als je deze consumeert. Bovendien is het niet duur en eenvoudig te doen. Bang zijn voor verzilting van de bodem en planten hoeft je niet, deze doses zijn zo klein dat je geen zoutschade toebrengt. Steek je vinger maar eens in de zoutoplossing en proef maar: je zult geen zout proeven.

Voor wie echt verdund zeewater wil gebruiken om gebruik te maken van alle 92 elementen plus de aërobe bacteriën in zeewater verwijs ik naar de website van Living Foods in Leeuwarden. Zij verkopen een jerrycan van 5 liter genaamd 90+ Solution voor 28 euro. Bij een verdunning van 1:100 levert dat al 500 liter op. Probeer maar eens voor dat geld bloemen- of tuinmest te kopen! Dit is de website waar je 90+ Solution kunt bestellen:

<http://www.90plussolution.nl/pages/pagina.aspx>

Wil je op een meer wetenschappelijke manier hiermee bezig gaan, koop dan bij Living Foods ook een zogeheten TDS-meter. Deze meet de Total Dissolved Solids (totale opgeloste vaste delen), oftewel de zoutconcentratie. Deze wordt uitgedrukt in parts per million (deeltjes per miljoen). Per plant of bloem is de oplossing verschillend. Op dezelfde site vind je een lijst van gewassen en de gewenste zoutoplossing in ppm:

<http://www.90plussolution.nl/handleiding.htm>

Zeemineralen en graangrassen

Gras is een fantastisch gewas. Kijk naar de spierbouw van graseters als paarden, koeien, schapen, geiten en dergelijke. Het unieke aan gras is dat het maar liefst 100% van alle mineralen uit de bodem in zich opneemt. Gras kan groeien op zowel vrijwel niets als alles. Geef je gras dus de 92 elementen in zeewater of 84 mineralen in zeezout opgelost in water en ze zuigen ze allemaal in zich op. Na ontkiemen vormen de meeste granen een snelgroeiend gras. Graangrassen als tarwegras, roggegras, gerstgras en havergras zijn het gezondst. Daarnaast zijn ze snel te telen, want ze groeien rap en je hoeft niet te wachten tot de granen zijn volgroeid. Op zeemineralen groeien ze nog sneller. Bovendien gaan ze door de zouten efficiënter met water om (ze hebben dus minder water nodig).

Als het gras ongeveer 20 centimeter hoog is, wordt het tijd om te oogsten. Je knipt dan simpelweg het gras zo dicht mogelijk bij de grond af. De vezel is te sterk om het gras zo te eten, dus je zult moeten investeren in een goede pers om het gras tot sap te verwerken, zodat je het snel na oogsten zo vers mogelijk kunt drinken. Duw de pulp opnieuw door de pers om er een maximale hoeveelheid sap uit te krijgen. Om oxidatie te voorkomen kun je het restant nog zeker een week in de koelkast bewaren. Hier zijn enkele gezondheidsvoordelen van het drinken van graangrassap:

Graangrassen bevatten een aantal belangrijke vitamines in grote aantallen, te weten pro-vitamine A (betacaroteen), vitamine B-complex, vitamine C en vitamine E. Deze vitamines worden allemaal in organische vorm aangeboden. Noem mij een ander voedingsmiddel dat deze combinatie van vitamines en mineralen heeft! Graangrassen bevatten bovendien grote hoeveelheden chlorofyl. Chlorofyl is het 'bloed' van de plant en het is wat een plant groen maakt. Wetenschappers hebben echter ontdekt dat chlorofyl kwa chemische samenstelling identiek is aan hemoglobine, een eiwit dat essentieel is voor de aanmaak van rode bloedlichaampjes. Chlorofyl wordt dus onmiddellijk door het bloed herkend en opgenomen en is daarmee zeer (re)vitaliserend. Van kankercellen en virussen is bekend dat ze zich thuis voelen in een anaërobe (zuurstofarme) omgeving. Chlorofyl voegt zuurstof toe aan je bloed en rekt af met dergelijke indringers.

Een Franse arts genaamd René Quinton ontdekte rond het begin van de vorige eeuw dat zeewater voor 98% identiek is aan bloedplasma. Het enige verschil is dat zeewater een extra molecuul magnesium bevat en bloed een extra molecuul ijzer. Quinton noemde zeewater dan ook zee- of oceaanplasma en experimenteerde met zwerfhonden door ze verdunde zeewatertransfusies toe te dienen. Hij had succes met z'n experimenten en beweerde zelfs dat zeewater superieur is aan bloed!

Er heerste in die tijd een ziekte die baby's trof en hij zette gratis klinieken op om de kinderen te genezen op basis van injecties met verdund zeewater. Ook nu was hij zeer succesvol en hij zette zijn werk voort in Afrika, waar een groot gebrek aan bloed voor bloedtransfusies was en hij zeewatertransfusies toediende. Onder invloed van de farmaceutische industrie verbood de Franse overheid uiteindelijk zijn geneesmethode. Zeewater is nagenoeg identiek aan bloed en chlorofyl identiek aan een eiwit in bloed en het zit allemaal in graangrassen als je ze teelt op zeemineralen!

Graangrassen zijn zeer rijk aan gezonde omega-3-vetzuren. Om deze reden zijn granen in het jonge grasstadium veel gezonder dan volgroeide granen. Nadat granen het grasstadium voorbij zijn, veranderen de omega-3-vetzuren in omega-6-vetzuren, de complexe suikers in het gras in simpele suikers (zetmeel) en er ontwikkelen zich eiwitten genaamd gluten. Er zit veel meer levensenergie in graangrassen ten opzichte van de volgroeide plant. Omega-3-vetzuren zijn ontstekingsremmend en ontbreken maar al te vaak in onze brood- en granencultuur. Door veelvuldig gebruik van goedkoop verkrijgbare meervoudig onverzadigde vetzuren als zonnebloemolie en maisolie in plaats van gezondere vetten als olijfolie, kokosolie en roomboter van dieren die gras en klaver hebben gegeten, krijgen we helaas teveel omega-6 binnen en te weinig omega-3. Door het consumeren van de vlees en zuivel van dieren die graangrassen als voeding hebben of door het rechtstreeks consumeren van graangrassen in de vorm van sap, kunnen we deze balans herstellen en onszelf gezond maken en houden.

Dit laatste geldt uiteraard ook voor de gezondheid van dieren die graangrassen eten. Weston Price was een Amerikaanse tandarts die de hele wereld rondreisde op zoek naar inheemse volkeren die in volledige harmonie met de natuur leefden en dus geen westerse voeding aten als witbrood, witte rijst, suiker, jam, blikgroente etc. Hij constateerde dat deze mensen niet alleen fantastische gebit- en kaakstructuren hadden (zonder hun tanden te poetsen!), maar ook de rest van hun fysieke en mentale ontwikkeling was onovertroffen. Hij nam de opgedane wijsheden mee naar Amerika en schreef het boek *Nutrition and Physical Degeneration* in 1939. In dit boek roemt hij over graangrassen. Hij beschrijft experimenten gedaan met dieren en constateerde dat graangrassen tot een ongekende gezondheid leidden van de dieren en daarmee hun vlees en zuivel. Volgens Price zijn tarwe- en roggegras het beste. Hij noemt ook onder andere de mineralen in graangrassen als belangrijke factor. Daarnaast identificeerde hij vitamines en chlorofyl als andere belangrijke bestanddelen. Inmiddels weten we dat daar ook omega-3 en enzymen bij horen.

Graangrassen zijn rijk aan enzymen en aminozuren. Net als mineralen zijn enzymen en aminozuren activators. Ze zijn noodzakelijk voor een goede opname van vitamines en eiwitten. Enzymen zijn echter gevoelig voor verhitting. Doordat graangrassen in rauwe vorm worden aangeboden aan dieren en, in de vorm van sap, aan mensen profiteren mens en dier van de rijkdom aan enzymen in graangrassen. Dit ondersteunt maximaal de opname van gezonde voedingsstoffen, waar graangrassen zeer rijk aan zijn!

Graangrassen zijn één bom geconcentreerde gezondheid. Om die reden vallen ze onder de noemer 'supervoeding', samen met onder andere groenblauwe algen als spirulina en chlorella. Uit bovenstaande opsomming blijkt wel dat graangrassen goed zijn voor mens en dier. Enkele gezondheidsvoordelen van graangrassen: zuivert lever en darmen, zuivert het bloed, stabiliseert de bloedsuikerspiegel, bindt zware metalen uit het lichaam, stimuleert haargroei en stimuleert het immuunsysteem en het zelfgenezend vermogen van het lichaam. Graangrassen zijn ook één brok geconcentreerde voeding. Met enkele glazen sap per dag verdwijnt het hongergevoel en daarmee de behoefte aan 'grazen' (het eten van zoete tussendoortjes). Het helpt je dus afvallen met behulp van volwaardige voeding en bij een savvastkuur in de lente of herfst kun je veel langer door op dit vloeibare voedsel dan op groente- of fruitsappen, waardoor de reinigende werking van graangrassap in combinatie met vasten optimaal is. Ook zonder vasten zijn graangrassen natuurlijk een zeer gezonde aanvulling op je dagelijkse voeding. Wil je graangrassen telen in aarde of op hydrocultuur en je hebt een TDS-meter, hanteer dan een verdunning van 2000 ppm.

Zeemineralen en landbouw

Het gebruik van verdund zeewater als bemesting voor bodem en plant is afkomstig van een Amerikaanse dokter genaamd Maynard Murray. Hij beschrijft de methode in zijn boek *Sea Energy Agriculture* uit 1976. Dit boek is opnieuw verkrijgbaar via acresusa.com:

<http://www.acresusa.com/books/closeup.asp?prodid=768&catid=27&pcid=2>

Lees ook het boek van de oprichter van Acres USA, Charles Walters, hierover:

<http://www.acresusa.com/books/closeup.asp?prodid=1317&catid=27&pcid=2>

In 1936 raakte Murray als jonge dokter geïnteresseerd in het leven in de zee. Hij vroeg zich af waarom het planten- en dierenleven in de zee vrij was van ziekte en het landleven (inclusief wij mensen) niet. Ook constateerde hij dat het leven in een gezonde zeeomgeving geen celdegeneratie vertoont in de vorm van veroudering en planten- en dierenleven daar twee keer zo groot wordt en twee keer zo lang leeft. Al snel kwam hij erachter dat het in de mineralen zit die zich in de zee bevinden. Alle op de aarde voorkomende mineralen zijn geconcentreerd in zeewater.

Murray had connecties bij de Amerikaanse marine en liet monsters meenemen uit alle wereldzeeën. Uit analyses bleek dat al het zeewater dezelfde mineralen bleek te bevatten in exact dezelfde verhoudingen. Er zijn tot nu toe door de wetenschap 92 mineralen geïdentificeerd (er zijn er meer) en zeewater bevat ze allemaal in de juiste verhouding. Murray bedacht toen dat als zeewater alle mineralen op deze planeet bevat en 70% van het oppervlak van de aarde omvat, het mogelijk moest zijn om de zee te recyclen op de overige 30% landmassa en landgewassen en -bodem te 'bemesten' met zeewater.

Zijn theorie was dat de mineralen in de zee oorspronkelijk afkomstig zijn van het land en in de zee terecht zijn gekomen door wegspoeling als gevolg van neerslag. Daarnaast zijn onderzeese vulkaanuitbarstingen ook verantwoordelijk voor de mineralen in de zee. Door zeeminerale te gebruiken als bemesting voor de grond maak je gebruik van de natuurlijke mineralenbalans in zeewater en bedrijf je landbouw in volledige harmonie met de natuur. De zee bevat een onuitputtelijke voorraad mineralen en door neerslag spoelen deze weer terug naar de zee. Je put de zee dus niet uit en je behoedt landbodem juist voor uitputting. Denk ook aan de levensenergie en -informatie die je via zeeminerale toevoegt aan de aarde. Niet voor niets is de titel van Murray's boek *Sea Energy Agriculture*.

Hij liet in eerste instantie door de marine zeewater aanslepen in grote tankwagens. Bevriende boeren waren bereid om aan het experiment mee te doen. Na besproeiing met het zeewater groeiden de gewassen als kool, ze konden eerder geoogst worden en waren van uitzonderlijke kwaliteit en ziektevrij. Insecticiden waren ook niet nodig, want insecten ruimen alleen de genetisch zwakkere gewassen op (hetgeen iets zegt over onze moderne commerciële NPK-landbouw, die alleen maar zorgt voor uitputting en verstoring van de balans van de bodem). Hoewel aangemoedigd door het succes besefte Murray dat het economisch niet haalbaar was voor boeren om zich het zware transport van zeewater te kunnen veroorloven, tenzij ze dicht bij de zee zaten. Dus ging hij op zoek naar plekken waar de zee van nature opgedroogd was. Zeekristallen (zeezout) zijn aanzienlijk goedkoper te transporteren, maar het moest natuurlijk wel hetzelfde resultaat opleveren. Hij experimenteerde met het verdunnen van de zeekristallen in water en kreeg inderdaad soortgelijke verbluffende resultaten.

Experimenten met dieren die de door Murray bemeste gewassen aten leverden hetzelfde op: grotere, sterkere en volledig gezonde dieren die langer leefden. Je kunt je voorstellen wat dit voor effect moet hebben op de gezondheid van mensen die deze planten en dieren eten. Waarom is dit dan nu niet op wereldwijde schaal in gebruik, zul je je wellicht afvragen. Het antwoord kun je misschien zelf bedenken. Wie maak je met deze technologie bankroet? De kunstmestindustrie, geneesmiddelenindustrie en bioindustrie om mee te beginnen. Misschien zijn de experimenten van Maynard Murray om die reden uiteindelijk ook gestopt bij dieren en is hij niet verder gegaan met mensen. Hij kocht een boerderijtje bij de zee in Florida en ging daar gewassen verbouwen op basis van hydrocultuur, iets waarmee hij ook fantastische resultaten boekte op basis van zeewater.

Hij schreef op zijn oude dag wel een boek, *Sea Energy Agriculture*, waarin hij verhaal doet van veertig jaar research. Don Jansen had een jaar voor het overlijden van Murray in 1983 contact met Murray en kocht uiteindelijk zijn boerderij in Florida op. Don Jansen heeft de techniek van Murray voortgezet en reist nu heel Amerika rond om mensen hierover in te lichten. Don Jansen heeft zijn vader genezen van kanker en zijn hond van hernia door middel van tarwegras dat hij op deze manier heeft verbouwd.

De eerder genoemde Australiër van Nederlandse afkomst Gerry Amena besloot in de jaren '50 om in Australië biologisch te gaan boeren op basis van zeewater. Hij begon met tomaten en al snel zagen zijn tomaten er sterker, groter en gezonder uit dan hij ooit gezien had. Zelf leed Amena aan reuma en hij besloot de tomaten zelf te gaan eten. Binnen een jaar was Amena genezen van reuma. Amena had ook een achtergrond in de kruidengeneeskunde doordat hij als soldaat tijdens de oorlog in Indonesië bevriend was geraakt met een oude Indonesische medicijnman. Vandaag de dag maakt Amena preparaten op basis van oceaanmineralen en kruiden waarmee hij zo'n beetje elke ziekte op deze planeet zegt te kunnen genezen. Dit omdat ziekte volgens hem altijd voortkomt uit mineralengebrek, van een onschuldige verkoudheid tot aan kanker toe.

Lees hier meer over Maynard Murray:

http://www.acresusa.com/toolbox/reprints/seaenergy_nov01.pdf

Over Don Jansen:

http://www.acresusa.com/toolbox/reprints/Jan02_SeponicFarm.pdf

Interviews met Don Jansen:

<http://www.aglife.net/DonJanesInterview.htm>

<http://www.patricktimpone.com/listen.asp> (radio-interview)

Video over een project in Eritrea:

<http://www.seawaterfoundation.org/video-eritrea.htm>

Mike Donkers